

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

5.nodaļa: N.K. – 20.gs. Leonardo.

282.

Tikai tam, kas tiecas garā, izaug spārni, kas to pārnes pāri bezdibenim. Tieši pāri bezdibenim, jo vai tad mēs neesam liecinieki daudzu un daudz kā bojā ejai? Ko gan nemaksā viens pats banku rekviēms Amerikā! Zemju neveselīgā, uzpūstā, nelīdzsvarotā labklājība nevar ilgi noturēties. Slēptajam augonim jāpārtrūkst un vai! tam, kas laikus nav pretojies infekcijai atvēršot tautas apziņu!

Cik akli ir bijuši visi tie, kas domāja, ka, atšķirušies, atteikušies un apvainojuši "Pasaules Kausu", viņi var pastāvēt un plaukt! Sods panāk tos un neizbēgami tiem uzbruks, sods briesmīgs savā kosmiskajā atbilstībā un taisnīgumā, jo nevar no planētas organisma izņemt pašu tās būtiskāko daļu bez pašsadāļšanās un pašiznīcināšanās. Tādēļ līdzīgi vanagam, vērsiet savu skatu uz priekšu un vēriģi sekojiet topošajam un visam, kas jau notiek pasaulē.

Nākošā Kultūras Līga teiks savu vārdu un apstiprinās pasaules līdzsvara nepieciešamību, bet, protams, pašreiz par to pārāgri runāt, kaut gan tas terafīma veidā jau neredzami eksistē. Bet sākumā jāapstiprina Kultūras Karogs. Cilvēkiem ir jāizprot gara radīto vērtību nozīmi un jāiemācās cienīt katra gara izpausme. Radošās uguns nesēji kļūs par valsts īstajām vērtībām. Lai sievietes pirmās saprot paceltā Miera un Kultūras Karoga nozīmi un varenā apvienībā nevis vārdos, bet darbos tiecas nest akmeni jaunās pasaules celtniecībai. Jo arī kalni veidoti no akmeņiem, un smilšu graudiņiem, tādēļ nenoniecīnāsim smilšu graudiņus!

No jauna nāks rakstīt un lūgt vērst divkāršu uzmanību uz visu, kas teikts par atbildību. Ļoti gaidām to laiku, kad pareiza atbildības izpratne ieies apziņā un sāksies īsta un sekmīga celtniecība. Daudzkārt jau esmu rakstījusi, ka atbildību izprot tas, kas izved dzīvē vislielāko sadarbību. Katram nodaļas vadītājam tiek dota personiska atbildība radošā izpildē, bet katram vadītājam jāsaprot, ka viņš ir tikai viens no veselā organisma locekļiem un viņam harmoniski jāsadarbojas ar visiem citiem locekļiem, lai netraucētu šī organisma normālu augšanu un ar to neatņemtu arī sev dzīves spēju. Katram pēc savām spējām jābūt kopējās attīstības sargam. Nest pa septiņiem vienu krēslu, kā gudri teica N.K., protams, nedrīkst, bet kur to labāk novietot, tas jāapspriež kopīgi, jo tikai ar kopīgu lēmumu šis krēsls būs novietots tā, ka neviens no līdzstrādniekiem nepārsitīs pret to savu degunu.

Termiņi, termiņi, termiņi! Iekams neuzņemsim savā apziņā viņu nozīmi, zudīs daudzas iespējas. Kā varēsīm celt sekmīgu nākotni, ja būsīm nevēriģi un pastāvīgi nokavēsīm?

Sekmīgi var noturēt skaistas runas, bet vajāg sevī attīstīt arī gara magnētu, kas vienģigais spēģ noturēt sekmģju rezultātu. Bet gara magnēts attģstģs, patiesi tiecoties, aizmirstot visu personisko. Katras darbģbas augģģgums tiek piesģtinģts ar sirds magnētu.

Tagad ir "karsts" un "aukstģs" laiks un visi "remdenie" tiks izstģmtģ.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

5.nodaļa: N.K. – 20.gs. Leonardo.

Ļoti lūdzu nelutināt jaunos karavīrus un pieradināt viņus pie nodarbībām – uzmanības, izturības un attīstīt viņos sadarbības garu, palīdzību un līdzcietību pret dzīvniekiem un visiem, kam tas nepieciešams. Lai gan no mazām dienām iemācās palīdzēt. Bērniem tik ļoti patīk, ka vecāki lūdza viņu palīdzību. Tādus palīdzības nepieciešamības gadījumus var izdomāt. Vajag tos mācīt būt pakalpojīgiem pret vecākiem un tos cienīt, ar to nostiprināsies Hierarhijas izpratne. Lai pierod domāt par citiem un atrast prieku, sagādājot apmierinājumu līdzcilvēkiem. Visbriesmīgākais ir attīstīt bērņā egoismu un skopumu, jo šīs īpašības aprobežos arī viņu domāšanu.

Iesim pāri visām grūtībām, ienaidnieku intrigām un pat nodevībām. Paplašināta apziņa palīdzēs visu pieņemt un novirzīt turp, kur drīz iedegsies lielā Gaisma. Svāri ir Augstākās Gribas rokās, un kāda daļa mums gar šikajiem atsvariņiem, kuri aklībā tiek mums pienesti? Izplatījuma taisnīgumu nevar apiet. To apliecina visa cilvēces vēsture. Kas ir palicis pāri no visiem tiem, kas savā laikā iedomājās sevi pārākus par lielajiem darbiniekiem cilvēces labā? Pilnīga viņu vārdu aizmirstāšana un klusa nicināšana.